

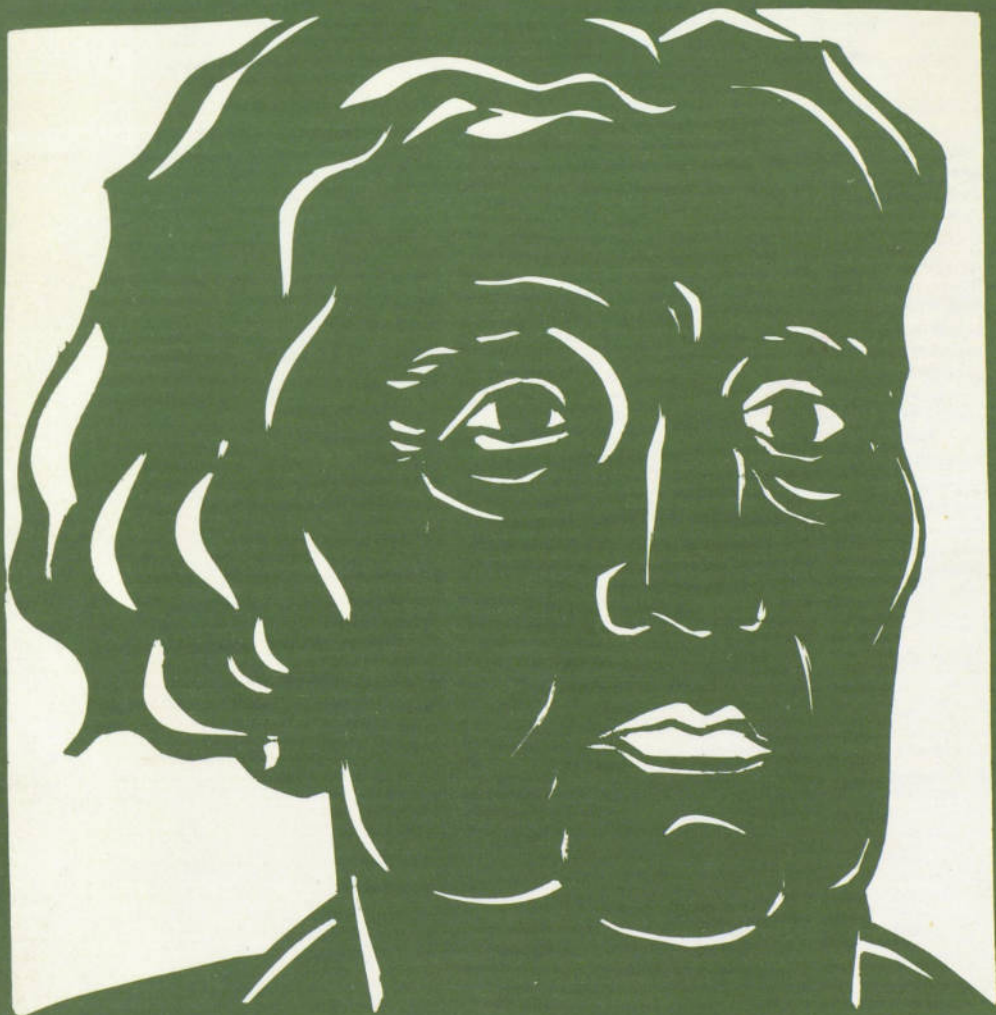
NYTT OM

FRA NAVFs SEKRETARIAT
FOR KVINNEFORSKNING

NR. 1 NOVEMBER 1977

KVINNEFORSKNING

Nytt om kvinneforskning kommer med 4-5 nr. i året. Bidrag og kommentarer sendes til NAVFs sekretariat for kvinneforskning, Munthesgt. 29 - Oslo 2. Telefon (02) 56 52 90

<u>Innhold</u>	<u>Side</u>
NAVFs sekretariat for kvinneforskning.....	1
Sekretariatets nærmeste arbeidsplaner.....	6
Sekretariatets foreløbig publiseringsvirksomhet.....	9
Sekretariatet og finansieringsmuligheter.....	11
Kontaktmøte om kvinneforskning innen økonomi.....	12
Utenlandske tidsskrifter.....	13
Kvinneforsknings-akademi.....	15
Forskningsakademi - Tromsø..... ved Siri Gerrard	18
Akademikrets - Trondheim..... ved Merete Lie	22
Kvinneforskningsakademi - Bergen..... ved Marianne Gullestad	23
Kvinneforskningsakademi - aktiviteter i Oslo-området....	25
ved Kari Skrede	
Bruk av tidsnyttingsstudier i kvinneforskningen.....	27
av Kari Wærness	
Women's Research and Resources Center i London.....	33
ved Kristin Tornes	
"Kvinner og politisk deltakelse" av Beatrice Halsaa.....	41
Albreksen. En omtale av Helga Hernes	
Humanistene og kvinneforskningen.....	42
Forskergruppa i Kvinnepolitisk Aksjon.....	44
Om sosiologkongressen i Uppsala.....	46
ved Kristin Tornes	
Massemedia og likestilling.....	48

Redaktør: Edle Ravndal

Sekretariatets daglige leder: Edle Ravndal

NAVFs sekretariat for kvinneforskning,

Munthesgt. 29, Oslo 2.

Tlf.: (02) 56 52 90.

514

1-00014

1	NAVFs sekretariat for kvinneforskning
2	Administrative forhold og kontaktpunkter
3	Administrative forhold og kontaktpunkter
4	Administrative forhold og kontaktpunkter
5	Administrative forhold og kontaktpunkter
6	Administrative forhold og kontaktpunkter
7	Administrative forhold og kontaktpunkter
8	Administrative forhold og kontaktpunkter
9	Administrative forhold og kontaktpunkter
10	Administrative forhold og kontaktpunkter
11	Administrative forhold og kontaktpunkter
12	Administrative forhold og kontaktpunkter
13	Administrative forhold og kontaktpunkter
14	Administrative forhold og kontaktpunkter
15	Administrative forhold og kontaktpunkter
16	Administrative forhold og kontaktpunkter
17	Administrative forhold og kontaktpunkter
18	Administrative forhold og kontaktpunkter
19	Administrative forhold og kontaktpunkter
20	Administrative forhold og kontaktpunkter
21	Administrative forhold og kontaktpunkter
22	Administrative forhold og kontaktpunkter
23	Administrative forhold og kontaktpunkter
24	Administrative forhold og kontaktpunkter
25	Administrative forhold og kontaktpunkter
26	Administrative forhold og kontaktpunkter
27	Administrative forhold og kontaktpunkter
28	Administrative forhold og kontaktpunkter
29	Administrative forhold og kontaktpunkter
30	Administrative forhold og kontaktpunkter
31	Administrative forhold og kontaktpunkter
32	Administrative forhold og kontaktpunkter
33	Administrative forhold og kontaktpunkter
34	Administrative forhold og kontaktpunkter
35	Administrative forhold og kontaktpunkter
36	Administrative forhold og kontaktpunkter
37	Administrative forhold og kontaktpunkter
38	Administrative forhold og kontaktpunkter
39	Administrative forhold og kontaktpunkter
40	Administrative forhold og kontaktpunkter
41	Administrative forhold og kontaktpunkter
42	Administrative forhold og kontaktpunkter
43	Administrative forhold og kontaktpunkter
44	Administrative forhold og kontaktpunkter
45	Administrative forhold og kontaktpunkter
46	Administrative forhold og kontaktpunkter
47	Administrative forhold og kontaktpunkter
48	Administrative forhold og kontaktpunkter
49	Administrative forhold og kontaktpunkter
50	Administrative forhold og kontaktpunkter

Omslag: Kari Rolfsen

NAVFs Sekretariat for kvinneforskning.

NAVFs sekretariat for kvinneforskning er endelig blitt en realitet. Det var i 1976 at Rådet for samfunnsvitenskapelig forskning vedtok å opprette et eget sekretariat for kvinneforskning, foreløbig for femårsperioden 1977-1981. Sekretariatet består av et styre og en administrativ enhet. 1. juni i år tiltrådte Nina Gornitzka som daglig leder av sekretariatet, men pga. barselspermisjon fungerer nå Edle Ravndal som vikar fram til nyåret.

Sekretariatet holder til i NAVFs lokaler i Munthesgate 29, Oslo 2. Foreløbig er det heller sparsomt med kontorplass men, arbeidsoppgaver er det mer enn nok av.

Det vi hittil har konsentrert oss mest om er å få ferdig en rapport fra konferansen om kvinneforskning innen samfunnsvitenskapelig fag som ble holdt på Ustaoset 11-13 mai 1977. Vi håper nå den skal være klar til utsendelse i slutten av oktober. Viktig har det også vært å få ut dette første nummeret av "Nytt om Kvinneforskning", og planlegge aktivitetene framover, bl.a. diverse seminarer.

For de av våre lesere som fortsatt er litt i villrede om hvilke funksjoner sekretariatet egentlig er tiltenkt, føler vi det er nødvendig med en litt nærmere redegjørelse.

Mer generelt er sekretariatets hovedoppgave å initiere og fremme forskning om kvinners livsforhold og stilling i samfunnet og forbedre samarbeidet mellom samfunnsforskere og andre forskere på feltet.

Konkret vil dette gi seg utslag i en rekke oppgaver som vi kan oppsummere slik:

- koordinere pågående forskningsprosjekter og ta initiativer til prosjektutforming blant forskere.
- formidle kontakt mellom forskere og brukergrupper, d.v.s. myndighetene eller andre spesielle grupper, samt NAVFs forskjellige organer og underutvalg.
- samarbeide med Norsk Samfunnsvitenskapelig Datatjeneste og andre organer vedrørende en analyse og vurdering av databehov og koordinering innen kvinneforskning.
- utgi en bulletin med jevne mellomrom og drive en viss informasjonsvirksomhet utad.
- arrangere faglige konferanser og møter mellom forskere og brukergrupper.
- ta initiativ til publisering av forskningsrapporter og formidling av forskningsresultater.
- fremme forslag overfor Rådet for samfunnsvitenskapelig forskning og Rådet for samfunnsplanlegging om tiltak som kan styrke kvinneforskning, d.v.s. dens rekruttering og prosjektfinansiering.
- øke samarbeid mellom samfunnsforskere og forskere i tilgrensende fag med kvinneforskningsinteresser.
- samarbeide med Likestillingsrådet og bistå dette i dets arbeid (jfr. Mandatet for Likestillingsrådet).
- holde seg informert om den internasjonale virksomheten på området og ta initiativ til internasjonalt samarbeid, spesielt på nordisk basis.

Oppgavene er mange og varierte, og utviklingen kommer til å skje etappevis.

Foreløbig er vi inne i noe som vi har valgt å kalle planleggingsfasen, og som vi regner med vil vare ved til og med deler av neste høst.

En av de viktige oppgavene i denne fasen er bl.a. å få etablert skikkelige arbeidsrutiner når det gjelder "Nytt om Kvinneforskning". Foreløbig ser vi "Nytt om Kvinneforskning" som en forutsetning og et kjernepunkt i forhold til mange av de andre oppgavene som Sekretariatet er pålagt, og siden dette er vårt første nummer vil vi bruke litt ekstra spalteplass på å skissere opp noen av ideene vi har omkring "Nytt om Kvinneforskning's" framtid og funksjon.

Når det gjelder selve innholdet i bulletinen har vi tenkt på følgende seksjoner:

- a. "Leder".
- b. Diskusjonsforum.
- c. Seksjon for konferanser/seminarer/møter i Norge og utenlands. Referat fra slike konferanser/seminarer/møter.
- d. Seksjon for forskningsprosjekter - pågående og planlagte.
- e. Seksjon for arbeids/prosjektgrupper.
- f. Seksjon for publikasjoner/litteratur-tjeneste.
- g. Seksjon for bokanmeldelser, tidsskrift-omtaler, review essays.
- h. Seksjon for generell informasjon.

Langt fra å være "leder" i tradisjonell forstand, er denne seksjonen ment som et mer uformelt bindeledd mellom redaksjonen og leser. Bulletinens oppgave som informasjons-

spreader er tenkt langs to plan: fra Sekretariatet til forskningsmiljøer og enkeltforskere og mellom de ulike miljøer rundt omkring. En uformell lederspalte vil forhåpentligvis inspirere til aktivitet på begge plan.

Informasjonsbulletinen må ses i sammenheng med Sekretariatets øvrige aktiviteter. Til disse hører Arbeidsnotatserien, som allerede er i gang. En seksjon under overskriften diskusjonsforum er bl.a. ment som et supplement til notatserien, d.v.s. et forum for korte, spontane innlegg f.eks. kommentarer til en løpende fagdebatt eller meget foreløpige tanker rundt et forskningsopplegg/prosjekt.

I startfasen vil det sannsynligvis bli nødvendig å "inspirere" fram bidrag til en slik seksjon. Lykkes vi i dette, vil imidlertid bulletinen både bidra til å aktivisere forskningsmiljøene og bli en åpning for alle de av oss som sitter inne med tanker og ideer som vi gjerne vil formidle, men som vi brenner inne med fordi vi ikke har tid og krefter eller mot - til å innfri de krav som vanligvis stilles til publiseringsvirksomhet.

Når det gjelder seksjon for arbeids/prosjektgrupper, er det mulig at denne naturlig ville falle inn under seksjon for forskningsprosjekter. Dette avhenger av i hvilken grad slike arbeidsgrupper kommer i gang og blir en fast del av kvinneforskningens organisering. Det vil også henge sammen med hva slags arbeidsfelleskap slike grupper vil etablere, f.eks. faglig felleskap, prosjektfelleskap eller f.eks. teoretisk/metodisk felleskap.

Når det gjelder seksjon for bokanmeldelser etc., viser erfaring at de fleste setter pris på anmelderspalter, men svært få bidrar til å holde liv i dem. For å få i stand en levedyktig anmelderspalte er det viktig med to-veiskommunikasjon. Redaksjonen vil så langt det er mulig holde seg orientert om aktuell litteratur og bringe korte

omtaler. Lengre og grundigere anmeldelser bør overlates til tidsskrifter. Samtidig ber vi forskerne sjøl holde øyene åpne og si fra når de kommer over ting som synes verdt omtale.

Når det gjelder seksjonen generell informasjon, tenker vi på alt fra undervisning, finansieringsmuligheter, ledige jobber, stipendutlysning, adresser, etterlysninger o.l.

Skal "Nytt om Kvinneforskning" kunne fylle det kontakt- og informasjonsbehov som åpenbart er tilstede, er det en del forutsetninger som må innfris.

Først og fremst må bulletinen arbeide ut fra prinsippet om toveiskommunikasjon, d.v.s. det er opp til mottakerne å gjøre bulletinen til et nyttig kommunikasjonsinstrument. Dette krever aktivt flyt inn til Sekretariatet av informasjon som redaksjonen i sin tur kan redigere og videreformidle ut i mottakernettverket. Det redaksjonelle arbeid og ansvar hviler i Sekretariatet.

Hvordan det hele vil fungere i praksis, er ennå et spørsmål. Men det vi, i første omgang, håper er at disse betraktningene omkring "Nytt om Kvinneforskning", kan sette tankene tilstrekkelig i gang i form av skriftelige kommentarer og innlegg omkring "Nytt om Kvinneforskning"'s framtid og organisering.

Vi håper å komme ut med 4 eller 5 nummer i året, og oppfordrer hermed våre lesere til å ta pennen fatt.

Sekretariatets nærmeste arbeidsplaner.

Forskningspolitisk opererer Sekretariatet med tre faser:

1. Planleggingsfase
2. Programfase
3. Formidlingsfase

Foreløbig vil vi konsentrere oss om fase 1., planleggingsfasen, som vi regner med varer ut dette året og ca. 3/4 av 1978. Det viktige i denne fasen er å sikre finansieringskilder, organisere arbeidsgrupper, seminarer og å opprette kommunikasjon mellom sekretariatet og de enkelte forskere eller forskergrupper og miljøene omkring.

Når det gjelder arbeidsgruppene, er det sikkert mange som er i villrede om hva slags grupper dette egentlig er, hva deres målsetning er og hvem som kan delta.

På konferansen på Ustaoset om kvinneforskning i samfunnsvitenskapelige fag 11-13. mai 1977, ble deltagerne inndelt i 7 arbeidsgrupper rundt følgende emner:

1. Konsekvensanalyse
2. Solidaritet
3. Livsløp
4. Barrierer/Kontroll
5. Tidsnytting
6. Ansikt-til-ansikt kommunikasjon
7. Bevissthetsformer

Deltagerne valgte sjøl gruppe etter faglige interesser. Utbyttet av gruppeaktivitene var noe varierende, men fire av gruppene (solidaritet, livsløp, barriere/kontroll, tidsnytting) ville gjerne fortsette samarbeidet.

Disse gruppene har mellom 8 og 12 medlemmer. Ihvertfall tre av disse vil i løpet av høsten komme sammen på et seminar, hvor de vil fortsette arbeidet fra konferansen. Sekretariatet arrangerer i den anledning det praktiske, og forsøker så langt det er muligheter å betale reiseutgiftene. Det er opp til gruppene sjøl å bestemme opplegg og målsetning, men Sekretariatet regner med å få skriftelig referat både angående det faglige og det organisasjonsmessige utbytte. Viser dette seg som positive tiltak, er dette en arbeidsform som Sekretariatet kommer til å satse på også i årene framover.

Men det har allerede meldt seg et problem, men som vi håper å løse fra neste år. Det var mange som ønsket å delta på konferansen på Ustaoset, og som også var faglig kvalifiserte til det, men som vi p.g.a. økonomiske hensyn dessverre måtte avvise.

Alle disse vil få tilsendt konferanserapporten, hvor de vil finne korte sammendrag av konferansedeltagernes prosjekt, og hvilke grupper de forskjellig prosjekter sorterer under.

Dermed skulle det være anledning for de som er interessert i å delta på noen av arbeidsgruppene til neste år å melde fra til Sekretariatet. Vi regner med at gruppene møtes ca. 2 ganger i 1978. Det er også muligheter for å starte opp nye arbeidsgrupper, hvis tema og målsetning er faglig forsvarlig. Dette gjøres igjen ved å henvende seg til Sekretariatet.

Den første konferansen som ble holdt på Ustaoset i mai 1977 var et viktig ledd i vår konsolideringsfase. Hovedformålet var å diskutere prioriteringer og etablering av arbeidsrutiner. Det kontaktnettet som er i

ferd med å danne seg må befestes I tillegg er det viktig å opprettholde bredden i norsk kvinneforskning. Istedenfor en større konferanse planlegger styret i 1978 å holde minst 5 - 6 emneseminarer. Styret foreslår følgende tema, men det kan også komme på tale med andre emner:

Teori/metode

U-landsproblematikk

Sammenlignende studier av kvinner i
de nordiske land

Levekårsundersøkelse

Eldre kvinner/overgangsalderen

Forskningsprosjekteringskurs

Disse seminarene vil bli annonsert i "Nytt om Kvinneforskning", og interesserte kan melde seg til Sekretariatet.

Er det noen ønsker om andre tema, er Sekretariatet åpen for forslag.

Sekretariatets foreløbige publiseringsvirksomhet.

Arbeidsnotatserien: Sekretariatet er allerede i gang med publisering av forskjellige arbeidsnotater i forbindelse med konferanser og seminarer, og fra stoffområder som kan være av nytte for kvinneforskere.

Arbeidsnotat nr. 1 er konferanserapporten. I dagene 11-13/5 1977 ble det holdt en konferanse på Ustaoset om kvinneforskning innen samfunnsvitenskapelige fag. Arrangør var NAVFs Sekretariat for Kvinneforskning. Blant mye annet diskuterte man viktige forskningspolitiske tiltak for den framtidige kvinneforskning, som Kvinnesekretariatets funksjon og framtid, etableringen av "Nytt om Kvinneforskning", behovet for et eget kvinneakademi etc. etc.

Rapporten inneholder ellers alle muntelige innlegg holdt i plenum. Vi får også korte oversikter over kvinneforskningens situasjon i Sverige, Danmark og Finnland.

Dessverre var det mange som søkte om å delta på konferansen, men som vi av økonomiske og plassmessige hensyn måtte avvise. Alle disse vil få tilsendt rapporten. Den vil foreligge i slutten av oktober.

Arbeidsnotat nr. 2 er en kort presentasjon av NAVFs sekretariat for kvinneforskning på engelsk, beregnet til internasjonalt bruk.

Arbeidsnotat nr. 3 heter Data om Kvinner og er skrevet av Kirsten Voje. Rapporten er basert på Norsk Samfunnsvitenskapelig Datatjenestes (NSD's) data-arkiver. Den er laget med det formål å gi en oversikt over eksisterende data som vil være relevant for de som ønsker å drive kvinneforskning. Bl.a. gir den en fullstendig listing av samtlige variable som inneholder informasjon om kvinner i NSD's arkiver. Videre er hensikten å gi råd og vink om hvor en kan henvende seg for å få sakkyndig hjelp med uttak av informasjon, datarbeid o.l.

Arbeidsnotat nr. 4 inneholder to rapporter. Den ene er en oppsummering fra et symposium om kjønnsroller og utdanning holdt i Kungälv, ved Nina Gornitzka. Arrangør var Sekretariatet for nordisk kulturelt arbeide.

Rapport nummer to er fra en internasjonal konferanse om familiepolitikk i USA, 15-21 april 1977 hvor Hildur Ve representerte Norge. Konferansen var arrangert av The Columbia University/School of Social Work. Her foregår det et forskningsprosjekt som kalles "Cross - National Studies of Social Service Systems and Family Policy". Familiepolitikk-konferansen var en del av disse studier.

Arbeidsnotat nr. 5 omhandler "Kvinneres omsorgsarbeid i den ulønnet produksjonen", og er skrevet av Kari Wærness, Bergen: Levekårsundersøkelsen, 1975.

Stensilbank.

I tilknytning til debatten om Sekretariatets publiseringsvirksomhet ble det på Ustaoset-konferansen fremmet forslag om å opprette en slags stensilbank, slik at det til enhver tid er mulig for dem som driver kvinneforskning å ha oversikt over hva som fins av materiale på dette felt. Et slikt stensilbehov bunner i det faktum at alt som publiseres i form av bøker/tidsskrifter har en svært lang produksjonstid. Ved å sende inn råutkast til Sekretariatet, vil vi kunne stensilere det opp og oppbevare det, slik at aktuelt materiale alltid er tilgjengelig her i Sekretariatet.

Kvinnesekretariatet og finansieringsmuligheter.

Hittil har vi inntrykk at det har hersket en del misforståelser omkring Sekretariatet og dets muligheter for finansiering.

Flere har ringt oss og spurt om økonomisk støtte til sine prosjekt. Det de har hatt i tankene er vel at siden Sekretariatet ligger under Rådet for samfunnsforskning (RSF) å ville det være mulig gjennom oss å få penger fra NAVF. Dette er dessverre en misforståelse. Sekretariatet er ikke noe bevilgende organ. Hvis man vil ha penger fra NAVF må en søke på lik linje med stipendiater og andre søkere.

Det vi derimot håper å kunne bidra med, er å kunne gi opplysninger om hvor det fins muligheter for pengestøtte til de forskjellige prosjekt. Vi er allerede i gang med å opparbeide et kontaktnett innen de forskjellige departement med det mål for øye at vi på denne måten kan sikre en del finansieringskilder.

Styret for Sekretariatet har i denne sammenheng tenkt på prosjekter som f.eks. Levekårsundersøkelsen og Maktutredningen. Kanskje kunne vi samle flere delprosjekter under en paraply med navn "Kvinnens levekår". Men det er også viktig å styrke delbevilgninger, og bygge på eksisterende arbeider og data. Situasjonen i dag er slik at man i noen departement helst støtter opp under enkeltprogram, mens man i andre departement heller vil gå inn for større program.

Dette gjaldt altså rene forskningsprosjekt. Det man derimot kan søke Sekretariatet om, er pengemidler til arbeidsgruppemøter, seminarvirksomhet, og reiser av faglig betydning. Men hvis det blir stor pågang på

slike søknader, kan vi dessverre ikke garantere at alle kan få sine ønsker oppfylt. Vi har som dere sikkert vet begrensede midler, men vi vil forsøke å gjøre vårt beste for å støtte der vi synes det er faglig forsvarlig.

Kontaktmøte om kvinneforskning innen økonomi.

Sekretariatet arrangerte den 12. oktober et kontaktmøte om kvinneforskning innen økonomi. Formålet med møtet var å diskutere mulige innfallsvinkler for slik forskning, og virkemidler for å få det i gang. Det ble også diskutert rekruttering til feltet.

De inviterte økonomer stilte seg interessert til å ta opp kvinneaspektet innen økonomi, men det tilbakevendende tema er stadig nødvendigheten av flere ressurser, både når det gjelder penger og forskere. Møtet må ellers kunne betegnes som vellykket, ut fra den nå etablerte kontakt mellom Kvinneforskningssekretariatet og sentrale representanter innen økonomi.

Utenlandske Tidsskrifter.

Sekretariatet har forsøkt å orientere seg i det som finns av utenlandske tidsskrifter som omhandler kvinneforskning. Utvalget er foreløbig lite, men hittil er det 5 stykker som peker seg ut, og som vi vil abonnere på. Vi håper dermed å kunne følge med i det som skjer på dette området i internasjonal sammenheng. Når vi mener det er noe av spesiell interesse for norske kvinneforskere, vil vi enten gjengi vedkommende artikkel, prosjektbeskrivelse, informasjon eller hva det måtte være, eller komme med kortere sammendrag. Følgende tidsskrifter vil etterhvert være å finne i Sekretariatet.

1. Canadian Newsletter of Research on Women
c/o Margrit Eichler
Department of Sociology in Education
Ontario Institute for Studies in Education
252 Bloor Street West
Toronto, Ontario M53, Canada
2. SIGNS, Journal of Women in Culture and Society
c/o Catharine R. Stimpson
307 Barnard Hall, Barnard College
New York 10027
USA
3. The WRRRC Newsletter
c/o The Richardson Institute
158 North Gower Street
London NW1, England

WRRRC står for Women's Research and Resources Centre, som er omtalt på s.

4. Feminist Studies
c/o Judith Walkowitz
Department of History
Rutgers University
Brunswick, N.J.

5. The Feminist Press
Box 334
Old Westbury
New York, 11568
USA

Hvis noen av våre lesere mener at det er andre inter-
nasjonale tidsskrifter som vi i denne sammenheng burde
abonnere på, er vi takknemmelig for tips.

Kvinneforskningsakademi.

I utvalget nedsatt av Rådet for samfunnsvitenskapelig forskning for å utrede om muligheter og behov for samfunnsvitenskapelig forskning om kvinners livsforhold og stilling i samfunnet, ble det reist spørsmål om behovet for å "danne en organisasjon som kunne samle forskere med kvinnefaglige interesser og koordinere forskjellige økonomiske tiltak".

Hva utvalget hadde i tankene var en "paraplyorganisasjon" som kunne ivareta disse behov. Det ville bli et akademi for utvikling av samfunnsvitenskapelig forskning som omfatter og integrerer kvinners livsforhold og stilling i samfunnet. Det skulle være en frittstående organisasjon bygget opp og styrt av forskerne selv, men som skulle påvirke andre forskningspolitiske organer.

Debatten fra Ustaoset konferansen viste at det var generell enighet om at en eller annen form for organisasjon for forskere med kvinnefaglige interesser ville være en styrke for det videre arbeid på dette forskningsfelt. Om dette skulle være dels en faglig - dels en interesseorganisasjon eller en ren faglig organisasjon ble drøftet.

Selv om kvinneforskning i Norge for tida seiler i gunstigere vind, enn hva som synes å være tilfelle i våre naboland, er det viktig å styrke denne medvinden og sikre at den holder seg også på lengre sikt. En uavhengig organisasjon drevet av forskerne selv ville kunne være en styrke innad, dvs. den kunne koordinere og støtte det arbeid som drives i de ulike fagmiljøer rundt om i landet, og den kunne - på vegne av disse miljøene - gi tyngde utad overfor andre forskningspolitiske organer.

Om en slik organisasjon burde hete akademi, evt. kvinnevitenskapakademi, eller ikke ble også diskutert. Det var en viss engstelse for at navnet skulle bringe fram assosiasjoner om noe ærverdig nedstøvet, men den dominerende oppfatning gikk ut på at i den grad det dreier seg om et forum for kvinnevitenenskap var det ingen grunn til å frykte ordet akademi.

Et annet spørsmål som ble diskutert var hvem som skulle kunne være medlemmer av et evt. akademi. Skal det være en organisasjon der kriterier for medlemskap inkluderer alle forskere med kvinnefaglige interesser, uavhengig av fag, nivå og kjønn? Eller skal det være en relativt begrenset forsamling av vitenskapsfolk som har bred erfaring og som kan sitte som forvaltere av kunnskap på dette felt? I denne forbindelse ble ønsket om tverrfaglighet sterkt understreket. Et vitenskapsakademi, måtte bety et akademi ikke bare for samfunnsvitenskapene, men for enhver fagdisiplin som ser kvinneaspektet ved forskning som sentralt. I hvilken grad akademimedlemskap skulle begrenses med hensyn til faglig nivå, m.a.o. om det skulle være en organisasjon for etablerte forskere eller om også hovedfagstudenter skulle kunne oppnå medlemskap var det noe ulike oppfatninger i forsamlingen om.

I diskusjonen om et evt. akademis organisasjonsform dukket sentrum/periferiproblemet opp. Svært mange forskere - og kanskje spesielt folk som er opptatt med kvinneforsknings-spørsmål - sitter spredt omkring i landet, uten kontakt med andre forskningsmiljøer. Et tverrfaglig, tverrgesografisk akademi ville kunne styrke kontakten mellom forskere fra ulike fag og landsdeler og med forskjellig institusjonell tilknytning. I dette arbeidet, vil organisasjonen kunne dra nytte av "Nytt om Kvinneforskning". Det ble i forsamlingen understreket at en her sto overfor spørsmålet om forskningens organisering og ledelse og om desentralisert kontakt og initiativ. Et kvinnevitenenskapsakademi ville ut fra en slik tankegang kunne fungere både som en motorganisering til alle mektige instanser rundt om der kvinner

er dårlig representert og praktisere arbeidsformer og organisasjons- og prosjektorganiseringsformer som er flate og desentraliserte og som kunne styrke lokale miljøer.

Et annet punkt der motstridende synspunkter kom fram var Kvinneforskningssekretariatets rolle i dette. Det ble fra enkelte fremmet ønske om at Sekretariatet skulle kunne fungere som sekretariat for et evt. akademi. Et slikt syn sto imidlertid klart i konflikt med tanken om et akademi som et frittstående organ, uavhengig av NAVF og andre forskningspolitiske institusjoner.

Debatten rundt kvinneforskningsakademiet endte med at det ble nedsatt en gruppe bestående av to personer fra Oslo, to fra Bergen, en fra Trondheim og to fra Tromsø som fikk ansvaret for å innkalle så mange kvinneforskere som mulig innen et naturlig geografisk nedfallsfelt. Det skal være et tverrfaglig, altså ikke et rent samfunnsvitenskapelig utgangspunkt for dette arbeidet med å samle så mange vitenskapskvinner som mulig for å drøfte etablering av et kvinnevitenskapsakademi. Ut fra disse drøftinger bør man velge personer som tilsammen utgjør en interimsgruppe som fremlegger forslag til etablering av, mandat, lover etc. for et akademi. Til slutt innkalles det til en større konferanse om dette.

Følgende personer fikk i oppdrag "å gå ut i miljøet":

Björg Aase Sørensen, Kari Skrede - Oslo

Hildur Ve Henriksen, Marianne Gullestad - Bergen

Merete Lie - Trondheim

Siri Gerrard, Lisbeth Holthedal - Tromsø

Forskningsakademi - Tromsø.

Ved Siri Gerrard.

Den diskusjonen som her gjenspeiles, ble foretatt etter kjønnsrolleseminaret den 29.9.1977. De som deltok var hovedfagsstudenter og ansatte ved ISV. Våre synspunkter må sees på som uferdige og vil bare gjenspeile en del av det problemkomplekset et kvinneforskningsakademi (KA) vil innebære.

Slik vi nå ser på det, var det ingen hovedargumenter mot. I dagens situasjon mener vi det kan ha en gunstig effekt, dersom vi får til en form som kan bevare noe av den styrken vi har i dag, og eliminere noen av ulempene (!).

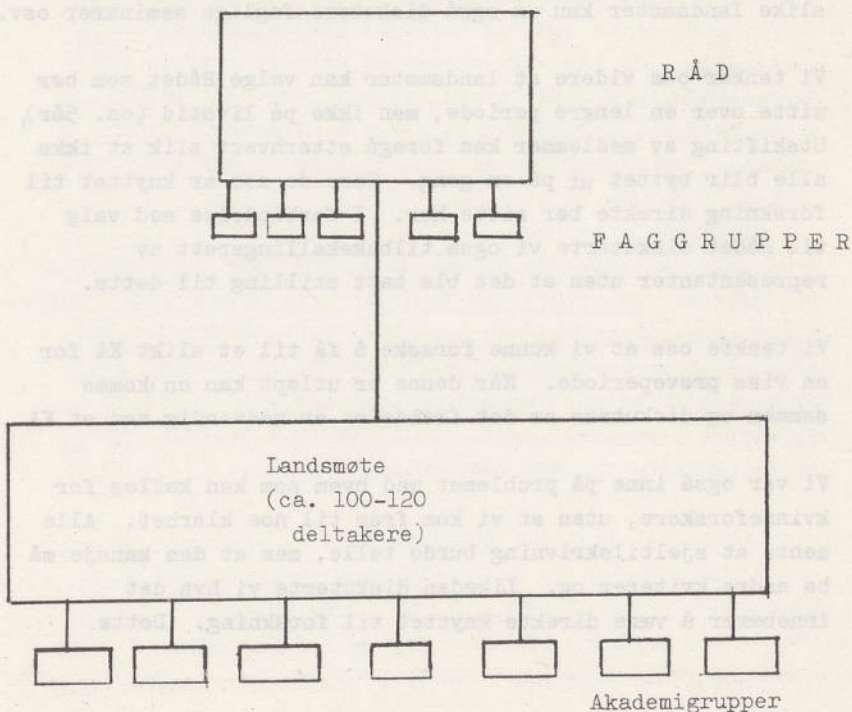
1. Opprettelsen av KA kan ikke ses løsrevet fra hensikten (som vel er preget av det vi ønsker i dag) og selve oppbygginga og virkemåten.

Når det gjelder hensikten er det klart at den må vurderes utfra flere aspekter og på flere plan. KA bør være et "overvåkningsorgan", et påvirkningsorgan, på samme tid som det bør være et ressursorgan når det gjelder å sikre at "kvinneperspektiv" og kvinneforskning i hele sin bredde blir ivarettatt. Dette vil medføre kontakt med departementer, forskningsråd, universiteter og andre forskningsinstitusjoner. I den forbindelse er det viktig å nevne saker som kan taes opp: forskningspolitikk - og kvinneforskning, forskningsbevilgninger til kvinneforskning, etablering og bevaring av kvinneperspektivet i de ulike fag, opprettelse av stillinger hvor dette vil sikres, bedre arbeidskår til de som jobber med kvinneforskning (faste jobber, gode dagheimer, osv.). En kan videre tenke seg at KA kan mobilisere og tilrettelegge veiledning, faglige seminarer osv. (se NAVF-utredningen).

Vi diskuterte også litt om mulighetene til å få til et så vidt og omfattende arbeidsområde og kom til at initiativ fra f.eks. grunnplanet var viktig og at et eventuelt Råd kunne konsentrere seg noe om dette arbeidet.

For å makte slike oppgaver mener vi det er viktig at kvinneforskere kan arbeide sammen om disse problemene på tvers av fag, universiteter eller andre arbeidsplasser (andre forskningsinstitutter, skoleverket, sosialvesenet, departementer osv.). Mange bør få være med på grunnplanet. De bør videre ha god kontakt med eventuelle representanter eller de som til daglig skal styre dette. En må hindre - i den grad det er mulig - at det oppstår et gap mellom grunnplanet og representantene. På den andre siden har vi vært inne på at disse representantene bør ha en viss tyngde gjennom forskningsmessig erfaring.

Vi tenker oss pr. i dag følgende oppbygging.

Vi tenkte oss at akademigruppene kunne bestå av hovedfags-
studenter og forskere (kvinner og menn) som arbeider aktivt
med kvinneperspektiv i sine respektive fag. Akademigruppene
kan arbeide mer eller mindre aktivt alt etter behovet og
kapasiteten, og de kan arbeide med ulike typer spørsmål.
Et eksempel kan være å foreta henvendelser til Rådet om
hjelp og støtte fra "de med virkelig god erfaring og
innflytelse". Akademigruppene velger et relativt stort
antall (10-20) deltakere til landsmøte. Her kan en kanskje
forsøke å få med folk som representerer ulike perspektiv,
ulike fag og ulike tilknytninger til andre forhold som
virker inn på forskning (f.eks. om en har familie/unger
osv.). På landsmøtet kan en diskutere prinsipielle ting,
skissere opp en del retningslinjer for Rådet osv. På
landsmøtet kan akademimedlemmene og de som i tillegg er med
i Rådet få møtes og få kontakt med hverandre, noe vi anser
som svært viktig (jfr. seminarene på Fana og Ustaoset). På
slike landsmøter kan en også diskutere faglige seminarer osv.

Vi tenker oss videre at landsmøter kan velge Rådet som bør
sitte over en lengre periode, men ikke på livstid (ca. 5år),
Utskifting av medlemmer kan foregå etterhvert slik at ikke
alle blir byttet ut på en gang. Bare de som er knyttet til
forskning direkte bør sitte her. I forbindelse med valg
til Rådet diskuterte vi også tilbakekallingsrett av
representanter uten at det ble tatt stilling til dette.

Vi tenkte oss at vi kunne forsøke å få til et slikt KA for
en viss prøveperiode. Når denne er utløpt kan en komme
sammen og diskutere om det fremdeles er nødvendig med et KA.

Vi var også inne på problemet med hvem som kan kalles for
kvinneforskere, uten at vi kom fram til noe klarhet. Alle
mente at sjøltilskrivning burde telle, men at den kanskje må
ha andre kriterer og. Likedan diskuterte vi hva det
innebærer å være direkte knyttet til forskning. Dette

spørsmålet klarte vi heller ikke å løse, bortsett fra at vi syntes nok at det ville bli noe problematisk med folk fra departementer osv. som Rådsmedlemmer (men o.k. som akademigruppemedl.).

Som en oppsummering kan en stort sett si at vi foreløpig ser ut til å være for. Det er derfor viktig at vi nå samler de ulike diskusjonstemaene, at en ut fra disse forsøker å legge oppsummeringer og antyde videre diskusjonstemaer, som de ulike grunnplan kan ta for seg.

Akademikrets - Trondheim.

ved Merete Lie.

Vi kom sammen - 4 hovedfagstudenter og 1 forsker - for å diskutere opplegg for akademi. Det var svært uklart for oss hvilken betydning et akademi kunne få, og foreløpig var vi litt skeptiske til å danne noe som vi ikke kjente konsekvensene av. Vi fant ut at vi må ta utgangspunkt i våre egne behov for hovedfagstudenter har ikke kapasitet til å være med på flere typer møter. Det er behov for et faglig seminar på hovedfagsnivå, det må bli vår form for gruppe, eventuelt tilknyttet et akademi. Det behovet akademiet kunne dekke for oss, er behovet for veiledning. Det er behov for veiledere og for reisepenger.

Vi foreslår at det foreløpig dannes grupper ut fra de interesser og behov folk har på ulike plasser.

Koordineringen kan foreløpig gå gjennom NAVFs kvinnesekretariat og de som ble valgt til lokale akademi-ansvarlige. Så får utformingen og etableringen av selve akademiet modnes etter hvert, slik at det blir basert på de behovene vi har. Vi skal prøve å oppsummere etter hvert hvilke funksjoner vi gjerne så at et akademi kunne fylle.

Foreløpig konsentrerte vi oss om å diskutere undervisningen til høsten. Institutt for sosiologi har ingen undervisning i kvinnesosiologi neste semester. Det blir kanskje en spesialdel om kvinner i arbeidslivet på et seminar fra IFIM på mf/hf-nivå. Hovedfagstudentene greier seg på egen hånd (seminar), og vi skal forsøke å sette i gang grunnfagsstudenter med eget kollokvium.

Kvinneforskningsakademi - Bergen.

Referat fra møte om kvinneforskningsakademiet (mandag 12. sept. 1977).

I Bergen ble det holdt møte om Kvinneforskningsakademiet. 20 møtte opp. Flere interesserte hadde ikke anledning til å komme.

Marianne Gullestad innledet om akademiet. Hun poengterte behovet for en organisasjon som skal arbeide for legitimering og integrering av kvinneforskning innenfor ulike fagområder, samt utviklingen av et tverrfaglig kontaktnett blant kvinneforskere. Hun diskuterte videre formål, arbeidsoppgaver og kriterier for medlemskap. Blant mulige oppgaver nevnte hun pensumsrevisjoner, prioritering av forskningsmidler, ansettelsespraksis.

Kristin Tornes orienterte kort om the Women's Research and Resources Center i London, som arbeider for å realisere noen av de samme målsetninger som et framtidig kvinneforskningsakademi vil ha. Hun delte ut en del informasjonsmateriale fra Senteret, som kan fås ved henvendelse til Sosiologisk inst. Christiesgt. 17, Bergen.

Diskusjonen viste at behovet for en slik organisasjon eksisterer. Det kom fram ulike synspunkter på medlemskapskriterier og organisasjonsstruktur, bl.a. spørsmålet om medlemskap for menn og hovedfagsstudenter, former for tverrfaglig kontakt, seminarvirksomhet.

Det ble nedsatt et arbeidsutvalg som fikk i oppdrag å lage utkast til organisasjonsmålsetting og arbeidsoppgaver i Bergen. Utvalget består av Marianne Gullestad (sos.antr.), Kari Wærness (sosiolog) Marina Mundt (nordisk), Gro Mandt (arkeologi), Ingeborg Fløistad (NHH, historie), Reidun

Ingebretsen (psykologi). Utvalget har satt i gang et forskningseminar som begynner i oktober. Møtene skal holdes om kvelden, slik at det er anledning til sosialt samvær etterpå. Utvalget arbeider også med forslag til vedtekter for akademiet som skal diskuteres på et senere møte i høst.

Kvinneforskningsakademi ? (Aktiviteter i Oslo-området)
ved Kari Skrede.

I Oslo er det Bjørg Aase Sørensen (Arbeidspsykologisk institutt) og Kari Skrede (INAS, FAD) som er kontaktpersoner. Kari Skrede forteller til redaksjonen at de har kommet til at akademitanken bør nå ut til alle kvinner i vitenskapelig arbeid. En begrensning til fag hvor det nå foregår aktiviteter som kan kalles kvinneforskning og til forskere som i dag, driver med kvinneforskning, vil etter deres mening være unødig snever.

Det er behov for et forum for kvinneforskning og faglig utveksling blant kvinneforskere, men det er også behov for et forum for kvinner i vitenskapelig arbeid.

Ved å la den faglige basis for et akademi være kvinneforskning, og samtidig la dørene være åpne for alle kvinner i vitenskapelig arbeid, kan akademiet få både en faglig og en mer interessepolitisk kontaktskapende side. Spørsmålet om menn kan være medlem av akademiet i egenskap av kvinneforskere, er foreløpig ikke tatt opp til vurdering. Foreløpig har en begrenset seg til å kontakte kvinner i vitenskapelig arbeid.

I disse dager går det ut invitasjon til et møte i Oslo, onsdag 9. november. Møtet holdes i Vitenskapsakademiets lokaler, Drammensveien 78 og begynner kl. 19.00. Møtet er åpent for alle kvinner i vitenskapelig arbeid.

Ved siden av korte innledninger av Harriet Holter og Bjørg Aase Sørensen, vil det bli servering og anledning til uformelle samtaler.

Det er ikke lagt opp til at møtet skal ta en endelig beslutning om det bør opprettes et akademi eller ikke,

Møtet skal ta en endelig beslutning om det bør opprettes et akademi eller ikke og hvilket formål og kontaktfelt det eventuelt skal få.

Hensikten med møtet er å orientere om arbeidet som er gjort hittil og å komme i gang med mer konkret, "akademipreget" virksomhet. Det siste er tenkt å foregå dels på gruppebasis, og dels som samlende aktiviteter. Gjennom disse aktivitetene kan det så høstes erfaringer som i sin tur kan gi grunnlag for å ta opp spørsmålet om akademi og eventuell organisasjonsform til endelig vurdering etter et års tid.

Akademiet kan bare opprettes av forskerne selv, og det er også forskerne selv som må gi det en form og holde aktivitetene i gang. Ad-hoc forslag til akademiformer bør derfor først få en sjanse til å vise sin levedyktighet, før de vedtas av de som skal bruke dem.

Bruk av tidsnyttingsstudier i kvinneforskningen.

av

Kari Wærness.

All menneskelig aktivitet tar tid. Vi kan ikke være flere steder på en gang, og det er også begrenset hvor mange ting vi kan gjøre på en gang, selv om det er det vi gjerne ønsker eller forsøker å gjøre når vi har vansker med å få tiden til å strekke til. Tidsdimensjonen, slik den måles i klokketimer, er en avgjørende regulerende faktor for livsrytmen i det moderne industrisamfunn. Dette er et relativt nytt fenomen i menneskehetens historie og en av de mange endringer i sosialt liv som industrialisering og urbanisering har medført. Uttrykket "tid er penger" reflekterer tankegangen i et samfunn der så vel teknologi som konkurranse om profitt krever at "alt" stadig bør gå raskere.

Interessen for tidsnyttingsstudier(time-budget research) har vært sterkt økende innenfor samfunnsvitenskapene i de senere år, særlig innen sosiologi og økonomi. I noen grad skylles dette kanskje en erkjennelse av at nettopp tiden er blitt et knapt gode for stadig flere mennesker i det moderne samfunn, selv om døgnet fremdeles har 24 timer og den regulerte lønnete arbeidstid stadig er blitt noe kortere.

Det er mange ulike typer samfunnsforskning der tiden som går med til ulike former for aktivitet, er en viktig variabel. Dette er vanligvis ikke tidsnyttingsstudier. Termen "time budget" innebærer som oftest at datagrunnlaget for forskningen er en temmelig detaljert redegjørelse for alle de aktiviteter som finner sted innenfor et bestemt tidsrom, vanligvis et døgn. Det er ikke tiden i seg selv som først og fremst har interesse i denne forskningen. Det er heller hvordan menneskelige aktiviteter er ordnet innenfor en tidsramme, eller sagt på en

annen måte, hvordan hverdagslivet er strukturert langs tidsdimensjonen, står i fokus.

Inspirasjonen til denne typen forskning kom fra den såkalte familiebudsjettforskning som en del sosiologer utførte i siste halvdel av forrige århundre. Denne forskning baserte seg på detaljerte oversikter over utgifter og inntekter i ulike typer familiehusholdninger og fikk på denne måten frem verdifull informasjon om likheter og variasjon i hverdagsliv og sosial atferd. Ettersom det langt fra er alle menneskelige aktiviteter, selv i samfunn basert på pengeøkonomi, som avtegner seg i et husholdningsregnskap, uansett hvor detaljert det er, oppstod idéen om bruk av tidsbudsjett istedet. Alle tenkelige menneskelige aktiviteter tar jo tid, og denne tiden kan i prinsippet registreres og måles. Dessuten kan en sammenligning av "tidsbudsjett" på mange måter være enklere enn en sammenligning av "pengebudsjett", nettopp fordi "inntektssiden" er lik: alle har nøyaktig 24 timer eller 1440 minutter i døgnet til sin disposisjon.

I praksis har det vist seg at det ikke er fullt så enkelt å observere og registrere hva en person gjør i løpet av dagen som de første teoretikere på dette området gjerne tenkte seg. Til tross for både teoretiske og praktiske vansker, er likevel tidsnyttingsforskningen blitt et vel utviklet og verdsatt verktøy innen empirisk samfunnsforskning. Et av de største multinasjonale komparative forskningsprosjekt fra de senere år var det såkalte Multinational Comparative Time Budget Project som startet i 1965. Dette prosjektet baserte seg på detaljerte redegjørelser som tidsbruken i løpet av et døgn, såkalte tidsdagbøker, og dessuten omfattende informasjon på en rekke bakgrunnsvariable for mer enn 30.000 mennesker i 12 nasjoner fra Sovjet i øst til USA i vest. Undersøkelsen omfattet voksne mennesker mellom 18 og 65 år som bodde i husholdninger der minst ett av medlemmene var yrkesaktive utenfor primærnæringene. Typiske jordbruksfamilier, pensjonisthusholdninger og grupper som lever av trygd eller sosialhjelp, er dermed ikke representert.

Senere har en rekke andre land foretatt mer eller mindre omfattende undersøkelser etter tilsvarende eller lignende opplegg som denne. I Norge fikk vi en slik omfattende undersøkelse i 1971/72. Den ble foretatt av Statistisk Sentralbyrå og er basert på tidsdagbøker og intervjuer av et utvalg av hele den del av befolkningen mellom 15 og 74 som pr. 1 januar 1971 bodde i privathusholdninger. I tillegg til disse større undersøkelsene er det i en rekke land gjennomført mindre tidsnyttingsundersøkelser for mer spesielle utvalg eller grupper. Til dels har disse andre forskningsdesign enn en av de større undersøkelsene jeg har nevnt, delvis fordi hensikten med undersøkelsene gjerne har vært å skaffe mer spesifikk informasjon for ulike planleggingsformål.

Det er antagelig ikke noe sosialt fenomen som tidsnyttingsforskningen hittil så klart og dramatisk har dokumentert som realiteten av den kjønnsmessige arbeidsdeling. De sosiale og kulturelle faktorer som virker inn på denne arbeidsdeling, ser ut til å fungere temmelig likt innenfor den industrialiserte del av verden, uansett politisk system, teknologisk nivå og omfanget av kvinners deltakelse i den lønnete produksjon.

Arbeidet i familiehusholdningen viser seg overalt i den industrialiserte verden å være byrdefullt for kvinnene. Dessuten viser det seg at kvinnes arbeidsbelastning i ekstrem liten grad påvirker mennenes arbeidsinnsats innen familien. Enkelte som gjerne vil bagatellisere dette problemet, hevder at den teknologiske utvikling vil "frigjøre" kvinnene fra husarbeidet, eller i alle fall redusere det til en rimelig størrelsesorden. Tidsnyttingsundersøkelsene viser at hittil har den "arbeidsparende" teknologi hatt svært liten effekt når det gjelder å redusere medgått tid til husarbeid. Det er et forhold som ser ut til å forbaure i alle fall mannlige samfunnsforskere. Kvinnelig forskere har kommet med en del enkle forklaringer på dette: Det er lettere å vaske klær nå en har vaskemaskin, derfor blir det flere som går rundt med rene klær -- Generelt ser det altså ut til at utviklingen av husholdningsteknologien, det

økende tilbud av halvfabrikert og ferdigmat, lettstelte tekstiler, osv. heller har medført en økning av familiehusholdningenes standard m.h.t. renhold, mat osv., enn det har bidratt til å redusere kvinnes arbeidstid. Kvinnene yter mer og bedre service for familien, heller enn å få mere fritid. Det fenomenet at menn overtar et arbeidsområde når maskiner erstatter muskelkraft, ser vi ikke innen husholdningsarbeidet. Hverken vaskemaskin eller støvsuger ser f.eks. ut til å øke mennenes andel av renholdsarbeidet.

Yrkesaktive kvinner bruker noe mindre tid på husarbeidet enn fulltidshusmødre i samme type husholdning. Dette kompenseres ikke ved at menn gjør noe mer, deres arbeidsinnsats er temmelig uavhengig av så vel antall barn i familien som av kvinnes arbeidstid. Det betyr at det blir utført mindre husarbeid totalt i disse husholdningene. I hvilken grad dette betyr at yrkesaktive kvinner må arbeide raskere og mer "rasjonelt", i hvilken grad det betyr at de slår av på kravene til standard, eller i hvilken grad det betyr at de kjøper tjenester på markedet i stedet, har vi ingen skikkelig informasjon om. På dette området kreves det betydelig mer grundig forskningsarbeid, før vi kan si hvor mye realitet det er i den populære oppfatning om at husmødre fyller sin tid med unødvendig arbeid, fordi de ikke har annet å bruke tiden til. I alle fall viser tidsnyttingsforskningen at yrkesaktive kvinner, som har ansvaret for en familiehusholdning er dobbeltarbeidende i en meget konkret betydning av begrepet, og mange av dem har ekstremt lite fritid. At en så stor del av de yrkesaktive kvinners "fridager" går med til å ta igjen det husarbeidet de ikke rekker på vanlige arbeidsdager, viser klart at tilpasningen mellom yrkesarbeid og husarbeid er et stort problem for de fleste kvinner.

Tidsnyttingsforskningen bidrar til å synliggjøre kvinners og menns hverdagsliv på en måte som en vanskelig kan oppnå ved andre forskningsmetoder. Den forskningen kaster lys over en "verden" der kvinner er de mest arbeidssomme og aktive og deres menns manglende arbeidsinnsats blir iøynefallende og problematisk. Tidsnyttingsstudiene viser også at omfanget av hva vi kan kalle den ulønnete produksjon fremdeles er like

stor som omfanget av den lønnete om vi regner medgåtte arbeidstimer og vi blir klar over at ikke all økning i lønnet produksjon betyr en økning i produksjonen totalt. Tidsnyttingsforskningen gis oss et dystere bilde m.h.t. hva kvinners yrkesaktivitet medfører av endringer i menns atferd når det gjelder aktiviteter som husarbeid og barneomsorg. I tillegg til at menn uansett familiesituasjon gjør like lite, viser det seg også at de konsentrerer sin innsats om spesielle aktiviteter, de som er minst rutinepreget, de som gir et synlig arbeidsresultat eller som ikke binder dem til huset. Rutinearbeid som rydding, renhold, klesvask den daglige matlaging o.s.v. er overalt nesten fullstendig overlatt til kvinnene. Dessuten - nesten alle kvinner bruker daglig noe tid på denne type arbeid som menn nesten ikke deltar i.

Fordi tidsnyttingsforskningen gir informasjon om atferd, ikke om holdninger, er den for mange formål innen kvinneforskningen et langt bedre redskap enn vanlige intervjuundersøkelser. Det står f.eks. langt bedre til med menns holdninger til arbeidsdeling og likestilling enn med deres atferd på området. Det gjelder særlig blant de menn som har høy utdanning.

Nettopp den konkrete informasjon om hverdagslivet som tidsnyttingsstudier kan gi, er viktig i kvinneforskningen i tiden fremover. De dataene som allerede er innsamlet, er langt fra "oppbrukt" m.h.t. hvilke kvinneverlevante problemstillinger de kan belyse. Videre kan en ut fra ulike problemstillinger innen kvinneforskningen prøve ut og forbedre metodikken i denne type forskning. At tidsnyttingsundersøkelser krever relativt stor innsats og samarbeidsvilje hos de som utforskes for at resultatet skal bli nøyaktig og bra kan gjøre den egnet til å fremme en forskningsstil som minsker avstanden mellom forsker og utforsket. Dessuten hvordan kan det å delta i en tidsnyttingsundersøkelse, det å føre nøyaktig tidsdagbok virke bevisstgjørende? Det siste er en type forskning som så vidt jeg vet ikke har vært foretatt, men som skulle være aktuelt innen kvinneforskningen.

For meg som for en del andre kvinnelige forskere som har vært opptatt av tidsnyttingsstudier, viste det seg i allefall å by på en del ubehagelige overraskelser da vi gjennomgikk de tidsdagbøker vi selv hadde ført på en "vanlig" hverdag.

Litteratur:

Alexander Szalai, (ed) The Use of Time, Mouton, 1972

Susan Clark and Andrew S. Harvey, "The Sexual Division of Labour", Atlantis Vol. 2, No. 1. fall 1976.

Martin Meissner, Elisabet W. Humphreys, Scott M. Meis and William J. Schen, "No exit for Wives: Sexual Division of Labour and the Cumulation of household Demands" i Canadian Review of Sociology and Anthropology Vol. 12, No. 4, Part 1, 1975.

Kari Wærness, Kvinneres omsorgsarbeid i den ulønnete produksjon. Arbeidsnotat nr. 80. levekårsundersøkelsen 1975, kommer som arbeidsrapport nr. 5 fra NAVF's sekretariat for kvinneforskning. Hefte 1 og 2., NOS 1975.

Women's Research and Resources Center i London.

En reiserapport fra Kristin Tørnes.

I løpet av et opphold ved Univ. of Essex i sommer, fikk jeg bl.a. kontakt med noen av de engelske kvinneforskerne som var interessert i nærmere kontakt med vårt skandinaviske miljø. Leonore Davidoff er lektor i sosiologi ved Univ. of Essex and Diana L. Barker er lektor i sosiologi ved Institute of Education, Univ. of London. Her i Norge er de kjente bl.a. ved artikler i J. Mitchell and A. Oakley (eds.) The Rights and Wrongs of Women (Harmondsworth: Penguin 1977). D.L. Barker and S. Allen (eds.) Dependence and Exploitation in work and Marriage. (London: Longman 1976) og D.L. Barker and S. Allen (eds.). Sexual Divisions and Society: Process and Change. (Tavistock: London 1976). Både Diana L. Barker og Leonore Davidoff er aktivt med i lederkollektivet ved Women's Research and Resources Center i London, som var det mest spennende tiltaket jeg kom i kontakt med.

WRRRC befinner seg i et stort rom, oppusset på dugnad, i en eldre bygning i 27 Clerkenwell Close, London ECL. Formålet er mangfoldig. For det første ønsker de å samle informasjon om hvilke personer og institusjoner som driver forskning/undervisning og utredning om kvinners livssituasjon på ulike områder, og ut fra ulik fagbakgrunn. De har sendt ut spørreskjemaer til alle universiteter i England og til noen kontaktpersoner ellers i verden, og er fortsatt interessert i flere kontakter (se vedlagte skjema som du bes fylle ut og sende inn). Svarene er blitt samlet i et arkiv som nå gir oversikt over ca. 400 pågående og nylig avsluttede forskningsprosjekter og undervisningstiltak innen politiske, journalistiske så vel som akademiske miljøer. Dette arkivet er åpent tilgjengelig for alle medlemmer. For meg var det interessant å se at de fleste undervisningstiltakene ligger nært opp til det vi selv driver med i Bergen, m.h.t. både pensum og fagdebatt. Også forskningsprosjektene er i stor

grad sammenlignbare med det vi kjenner fra vårt miljø. Så mulighetene for utveksling av ideer og kunnskap på tvers av landegrensene er store.

Et annet formål med senteret skal være å samle pamfletter, flygeblad, aviser, tidsskrift og bøker som angår kvinneaksjoner, kvinneforskning osv. Her har de en interessant samling av flygeblad fra sufragettbevegelsen, og avisdebatten om denne, brosjyrer for å rekruttere kvinnelig arbeidskraft under den 2. verdenskrigen, materiale omkring bo-aksjoner, kamp for høyere lønn til underbetalte kvinnearbeidere i dag, osv. Ved siden av en samling hovedsakelig engelskspråklige tidsskrift som senteret abonnerer på, holder de på å bygge opp et bibliotek som foreløpig for det meste omfatter samfunnsvitenskapelig litteratur. Dessuten har de en meget interessant samling av upubliserte manus om og av kvinneforskere som det hadde vært interessant å analysere en dag! Senteret har nettopp startet en serie med reprints som stort sett er artikler oversatt fra ikke-engelske forskningsmiljøer. Her var de interessert i bidrag fra Skandinavia. De vil foreta finlesning og retting av språket om vi bare sender inn våre manus på et noenlunde leselig engelsk. For tiden pågår også diskusjon om de skal starte sitt eget tidsskrift, hvor de også gjerne vil ha skandinaviske bidrag. Så her er det masse muligheter til å knytte seg til et internasjonalt kontakt- og fagnett! For det tredje skal senteret tjene som et diskusjonsforum både faglig og politisk. En gang i måneden har de således en diskusjonskveld med innledning og etterfølgende diskusjon. Den kvelden jeg var der var temaet kvinnelig kriminalitet.

Senteret publiserer et Newsletter som foruten å informere om aktiviteter knyttet til senteret, også har med bokomtale av nyutkomne bøker, nyheter om kvinneforskning fra alle deler av verden ved siden av annonsering av ulike kvinne-

program, aktiviteter, politiske aksjoner, osv. Ønsker du å abonnere på Newsletter, må du sende inn £5 og registrere deg som medlem av senteret (se vedlagt blankett). Derved er du også med å finansiere driften av senteret, bl.a. lønn til en kontorassistent. Studenter og andre med liten inntekt betaler det de ser seg istand til.

Senteret er tverrpolitisk, og kvinnepolitisk regner de seg som feminister - da i en videre betydning enn f.eks. som en ny-feministisk organisasjon. Faglig sett står kollektivet for en kritisk-teoretisk retning.

Kan noen av disse aktivitetene være ideer til vårt eget kvinneakademi?

The Women's Research and Resources Centre

WRRC

Are you doing research on women and wondering who else is working in areas similar to yours? Do you want to look at feminist and woman-related pamphlets and periodicals, but find that your library doesn't hold them? Would you like to give a paper on your research in a sympathetic feminist environment, and hear the views of others? Would you like to keep in touch with work being done by others?

The Women's Research and Resources Centre is working to provide such facilities. We have an index of around 400 research projects in progress — including academic, journalistic and political research — and can put you in touch with people in your field. Fortnightly — research seminars are held — programme available on request. A library of books, periodicals, pamphlets and papers from the Women's Movement is being built up. A bimonthly newsletter is published.

The Centre is run collectively by women, but facilities and most meetings are open to men. It is funded by gifts and subscriptions — subscribers pay £5 per year, which entitles them to receive the newsletter and helps towards the costs of running and staffing the Centre. Students, claimants and others on low incomes subscribe whatever they can afford.

To become a subscriber, to have your name entered in the Research Index, or for further information, please complete and return the form.

To: The Women's Research and Resources Centre, c/o
158 North Gower Street, London NW1.

NOTE NEW ADDRESS:
Women's Research &
Resources Centre,
27 Clerkenwell Close
London EC1
01-253-7568

- I want to subscribe to the WRRC for 1 year and enclose £5.
- I can't manage £5, but enclose £
- I would like more information about WRRC's activities
- I am enclosing material for the WRRC Library.
- My research interests are:

Name _____

Address _____

Phone _____

WOMEN'S RESEARCH AND
RESOURCES CENTRE

27 Clerkenwell Close,
London EC1.
Telephone 01 - 253 7568

WOMEN'S STUDIES QUESTIONNAIRE

The purpose of these questions is to enable us to have as full a record as possible of Women's Studies courses. Completed questionnaires will be kept on file at the WRRC, and will be available for consultation by enquirers. Unless you specifically state otherwise, it is assumed that you have no objection to the information you provide being accessible to interested parties, or published.

Please answer these questions as fully as possible, or, if you prefer, write to us a letter about the course, giving the requested information. One course per form, please; further forms are available on request.

TITLE OF COURSE:

WHERE IS IT BEING HELD? (Name and address of institution; faculty, department, etc.)

BRIEF DESCRIPTION (eg: is this a 3rd year Undergraduate Option? Post Graduate? Adult Education? GCE/CSE? Women's Group? etc?)

NAME, CONTACT ADDRESS AND PHONE NUMBER OF COURSE ORGANISER

Please write as fully as possible about the course: when and how it came to be established, aims, methods, difficulties trends in student numbers, student and other responses to the course, etc. Add further sheets if necessary.

The Women's Research and Resource Centre

2021 ETC - 10 students

Are you doing research on women and wondering who else is working in this similar to you? Do you want to look at female and women-related phenomena and the history and the development of the field that your library does not have?

The purpose of this questionnaire is to find out who is working in this field in the WRRC. It is a questionnaire which will be sent to all the WRRC members and it is a questionnaire which will be sent to all the WRRC members and it is a questionnaire which will be sent to all the WRRC members.

The Women's Research and Resource Centre is a centre for the study of women and women-related phenomena and the history and the development of the field that your library does not have.

The Women's Research and Resource Centre is a centre for the study of women and women-related phenomena and the history and the development of the field that your library does not have.

The Centre is run collectively by women, but facilities and most meetings are open to men.

It is funded by gifts and donations, and the Centre is a centre for the study of women and women-related phenomena and the history and the development of the field that your library does not have.

To become a member, you must first be a member of the Women's Research and Resource Centre. It is a centre for the study of women and women-related phenomena and the history and the development of the field that your library does not have.

DO YOU PLAN TO MAKE THIS (OR SIMILAR) COURSE AVAILABLE AGAIN? IF SO, WHEN?

WHO WOULD BE ELIGIBLE?

WHOM SHOULD PROSPECTIVE STUDENTS CONTACT, AND WHEN?

- I can't manage it, but excuse I
- I would like more information about WRRC's activities
- I am enclosing material for the WRRC L.R.-201

WHEN SHOULD WE WRITE TO YOU AGAIN TO UPDATE THIS INFORMATION?

Name _____
Address _____
Signature _____ Date _____

(Are you completing this questionnaire as Course Organiser/Tutor/Lecturer/Student/etc?)

YOUR NAME, ADDRESS, PHONE NUMBER (if different from Course Organiser)

WOMEN'S RESEARCH AND
RESOURCES CENTRE

27 Clerkenwell Close,
London EC1.
Telephone 01-253 7568

RESEARCH INDEX: QUESTIONNAIRE

The purpose of these questions is to enable us to have as full a record as possible of research in progress on women and subjects of particular importance to women. Completed questionnaire forms will be kept on file at the WRRC, and will be available for consultation by callers and enquirers. Unless you specifically state otherwise, it is assumed that you have no objection to the information you provide being accessible to interested parties, or published.

Please answer the questions as fully as possible; or, if you prefer, write us a letter about your research, giving the requested information. One subject per form please; if you are working on more than one research project, please ask for more forms.

NAME (including title if applicable)

ADDRESS

PHONE

SHORT TITLE OF YOUR RESEARCH

IN WHAT CAPACITY ARE YOU DOING THIS RESEARCH? (eg: School student? Ph D? Trade Union? Women's Group?)

RELEVANT QUALIFICATIONS/EXPERIENCE

NAMES OF SUPERVISOR(S) AND CO-WORKERS (if applicable)

WHO IS FUNDING YOUR RESEARCH? (Please give details if possible.)

Please write as fully as possible about your research: aims, methods, problems encountered or anticipated, conclusions so far reached, etc. Add further sheets if necessary; copies of research proposals, etc. can also be sent.

27 Clerkenwell Close,
London EC1
Telephone 01-253 7898

WOMEN'S RESEARCH AND
RESOURCES CENTRE

RESEARCH INDEX: QUESTIONNAIRE

The purpose of this questionnaire is to enable us to build up a picture of research in progress or on order and to identify potential areas for future research. The information you provide will be kept on file in the WRRC and will be used to identify areas for research and to contact you about any research that you have agreed to undertake. Your response will be kept confidential and will not be passed on to any other person or organisation. Your response will be kept confidential and will not be passed on to any other person or organisation. Your response will be kept confidential and will not be passed on to any other person or organisation.

NAME (please print) _____

PHONE _____

ADDRESS _____

WORK TITLE OR TOPIC _____

IF THAT CAPACITY ARE YOU DOING THIS RESEARCH FOR THE WRRC? (Please tick YES or NO)

HAVE YOU PUBLISHED ANYTHING OR ARE YOU PLANNING TO DO SO? Please give details. (The WRRC is always grateful for gifts of published or unpublished papers, pamphlets, etc.)

LIST ALL PUBLICATIONS HERE _____

WHO WOULD BE AVAILABLE? _____

NAME OF SUPERVISOR (if any) _____

NAME OF CONTACT PERSON (if any) _____

WHO IS FUNDING YOUR RESEARCH? (Please give details if possible) _____

Over what period is this research being conducted?

When should we write to you again for up-dating?

Signature Date

Please return this form to the Women's Research and Resources Centre, 27 Clerkenwell Close, London EC1. Further information about the Centre and its activities is available on request.

"Kvinner og politisk deltakelse" av B. Halsaa Albrechtsen.

En omtale av Helga Hernes.

Beatrice Halsaa Albrechtsens hovedoppgave har vært en sentral referanse for dem som har arbeidet med emner om kvinner og politikk siden den kom våren 1975. Den er nå kommet på Pax under tittelen "Kvinner og Politisk deltagelse" og blir dermed tilgjengelig for en videre krets. Hun har lagt mye arbeid i omarbeidelsen, spesielt del I av boken som er et teoretisk perspektiv på fremmedgjøring og kvinneundertrykkelse. Med utgangspunkt i en kritisk analyse av sentrale emner innen statsvitenskap forklarer hun hvorfor kvinners deltakelse i det offentlige liv har vært et forsømt emne. Hennes største bidrag i denne delen av boken er vel at hun omdefinierer sentrale problemområder. Spørsmålet er ikke "Hvorfor er kvinner ikke interessert i politikk?" men "Hvorfor er politikere og statsvitere ikke interessert i de problemer og barrierer kvinner møter i det offentlige liv?". Med hjelp av begrepene hjemmesfære og utesfære gir hun viktige teoretiske bidrag og øker vår forståelse av kvinners plass i statsvitenskap og politikk. Del II av boken er en empirisk analyse av kjønnsforskjeller i politisk deltakelse basert på 800 intervjuer fra 3 norske lokalsamfunn. Materialet er analysert på en interessant og informasjonsrik måte. Her er vel hennes viktigste funn at utjevning blant kvinner og menn når det gjelder ressurser, ikke automatisk fører til likhet i politisk deltakelse. Hun forklarer forskjellene med utgangspunkt i kvinnekulturbegrepet og det faktum at "objekter, handlinger, situasjoner, osv. ofte vil ha forskjellig mening for kvinner og menn". (side 199). Boka er skrevet på en lettforståelig måte uten at for mye informasjon går tapt. Den egner seg derfor utmerket som populær innføringsbok såvel som pensumsbok. Den vil uten tvil bli et viktig utgangspunkt for framtidig forskning.

Humanistene og Kvinneforskningen.

RHF arrangerte høsten 1975 en konferanse om kvinne-aspekter i humanistisk forskning. En av hensiktene med denne konferansen var å få en oversikt over den kvinne-orienterte forskning som er i gang innen humanistiske fag i Norge og å se hvordan kvinnetemaer er innpasset i pensum-planene for de humanistiske fag ved våre universiteter og høyskoler. En ønsket videre å få belyst hvilke vanskeligheter forskere med slike emner har for å bli akseptert, og å drøfte noen av de spesielle problemer forskerne støter på under arbeidet med denne forskningen, for eksempel problemer omkring kildemateriale og datatilfang. RHF ønsket også å få konkretisert forskningsoppgaver og tiltak som deltakerne mente det var viktig å fremme. Det er utarbeidet en rapport fra konferansen.

Som en direkte følge av denne konferansen vedtok RHF høsten 1976 å avsette inntil kr. 200.000,- for 1977 til et eget programområde for forskning som tar opp kvinneaspekter i de humanistiske fag. Det er foreløpig satt en ramme på 3 år for programmet.

Støtte kan gis i ulike former: som arbeidsstipend (lønn), dekning av vikarutgifter, bevilgning til vitenskapelig assistanse eller driftsutgifter.

Programmet tar i første rekke sikte på kandidater som har gjennomgått en regulær rekrutteringsperiode (Forskningsstipendiat NAVF, Universitetsstipendiat e.l.) eller på annen måte har nådd dette kvalifikasjonsnivå. Støtte kan også gis til personer som er tilsatt i fast vitenskapelig stilling.

Det er en forutsetning at de som mottar støtte innenfor programmet, har tilknytning til et forsknings- og undervisningsmiljø i stipendperioden. Stipendiater som mottar

lønnsstipend skal ha 2 t. pliktundervisning pr. uke i tilknytning til sitt forskningsprosjekt. Det gis ikke støtte til rene undervisningsformål.

Til søknadsfristen 5. januar 1977 kom det inn i alt 20 søknader med en samlet søknadssum på ca. 1.1 mill.kroner. Av disse ble 4 søknader innvilget med i alt kr. 167.500,-. De prosjekter som fikk støtte var:

1. Førsteamanuensis Ida Blom, Historisk Institutt, Universitetet i Bergen: "Barnebegrensing i Norge etter 1890".
2. Dr.philos. Kari Børresen, Institutt for Idehistorie, Universitetet i Oslo: "Antropologi-typologi, teologiske kjønnsroller".
3. Cand.philol. Jorunn Hareide, Nordisk Institutt, Universitetet i Bergen: "Dikken Zwiigemeyers' Kvinne-skikkelser".
4. Amanuensis Synnøve des Bouvrie Thorsen, Institutt for språk og litteratur, Universitetet i Tromsø: "Kvinnen i den greske tragedie".

RHF har fattet vedtak om at kvinneforskningsprogrammet også skal lyses ut for 1978. Rådet vil ta endelig stilling til budsjetttrammen høsten 1977.

Samarbeid innenfor Norden.

Behovet for samarbeid om kvinneaspekter i humanistisk forskning er nå oppe for drøfting i den Nordiske Samarbeids-nemd for humanistisk forskning (forskningsrådsorgan). Bl.a. drøfter man her å arrangere en større nordisk konferanse hvor en vil fokusere på vitenskapsteori og metode. Om dette vil bli en realitet vil avklares innen utgangen av 1977.

Forskergruppa i Kvinnepolitisk Aksjon.

Forskergruppa av Kvinnepolitisk aksjon foran Stortingsvalget 1977 er en tverrpolitisk bevegelse hvor kvinnelige forskere fra ulike fagområder deltar. Sjøl om Stortingsvalget nå er over vil gruppa fortsette sin virksomhet med følgende målsetninger for øye:

1. Å øke kvinneandelen i de organer der en fastlegger forskningspolitikk.
2. Å øke forskninginnsatsen på temaer med særlig betydning for kvinner.
3. Å støtte og hjelpe fram utviklingsmuligheter for kvinnelige forskere på det teknisk/naturvitenskapelige felt.

I denne sammenheng har gruppa merket seg at kvinneandelen blant artianere, blant universitets- og høyskolestudenter, og til dels blant ferdige utdannede kandidater er steget de siste ti år. Dette påpeker gruppa er ikke tilfelle for naturvitenskapelige fag. F.eks. for kandidater med cand. real-eksamen uteksaminert i 1961 var kvinneandelen 14.4%, mens den i 1971 var 9.6%. Studentregistret ved Oslo Universitet viser heller ingen stigning av betydning fra 1970-74 i kvinneandelen blant realfagstudenter. Følgene av dette er mange og beklagelige sier gruppa. Kvinner har i meget liten grad vært med i de teknisk-naturvitenskapelige beslutningsprosesser i samfunnet, beslutninger som har hatt og har vidtrekkende konsekvenser for kvinners trivsel i samfunnet. Dette har igjen gitt seg negative utslag for kvinner(og barna !) på svært omfattende områder som f.eks. by- og distriktsplanlegging, trafikkplanlegging, miljøvern m.m. Gruppa er av den overbevisning at kvinner ville prioritert annerledes enn menn - andre forskningsområder og andre praktiske avveltelser av forskningsresultatene.

Forskergruppa anmoder NAVF om å utrede forholdene omkring "Kvinner og naturvitenskap og teknikk". Aktuelle problemstillinger er bl.a. Hvorfor er så få kvinner tiltrukket av disse emnene, slik at så få får gode utdannelser og stillinger innen disse fag? Hva kan gjøres for å stimulere disse interesser hos jenter og kvinner - helt fra barnehavesituasjonen og videre gjennom utdannelseperioden?

Hva kan samfunnet konkret gjøre - hvilke tiltak kan settes i verk for å øke kvinneandelen i teknikk og naturvitenskap, disse fag som gjennom hele den industrielle utvikling har vært dominert av menn.

Teknisk-naturvitenskapelige beslutninger vil, så lav som kvinneandelen er i slike stillinger i dag, fortsatt bli "tatt over hodene" på kvinnene de neste 20 år.

Forskergruppa konkluderer derfor med at det haster med stimulerende tiltak for å få flere kvinner med i teknikk og vitenskap.

International Sociological Association's verdenskonferanse

Ved Kristin Tornes.

Til alle som overveier å melde seg på til International Sociological Association's verdenskonferanse i Uppsala August 1978, kan det opplyses at en av forskningsgruppene innen organisasjonen spesielt er knyttet til temaet kvinners stilling i samfunnet. Komiteens formelle navn er Research Committee on Sex Roles and Society. Ledere for komiteen er Veronica Stolte Heiskanen, Dept. of Sociology, Univ. of Helsinki og Hannah Papanek, USA: Undertegnede er medlem av Executive Committee-Europe. For tiden er vi i gang med å planlegge programmet for Uppsala. Konferansenes generelle tema er Paths of Social Development (se Sosiolog-nytt nr. 3, 1977), og det er rimelig at vi bestemmer oss for noen temaer som knytter an til det generelle. Vår gruppe får 3 seksjoner, og vi vil gjerne ha forslag til forskningstemaer, personer som kan tenke seg å holde innledning/papers, være ordstyrere, osv. Gode forslag kan sendes til: Kristin Tornes, Inst. for Sosiologi og Statsvit.skap.fag., Univ. i Bergen, 5014 Bergen-U.

Fra nordisk sosiologforbunds forskningsgruppe 02:
kvinnesosiologi.

Dette spørreskjemaet skal danne grunnlaget for et kontaktnett av kvinneforskere i Skandinavia, etter vedtak på den Nordiske sosiologkongressen i Lund 1976. Formålet med kontaktnettet skal være å styrke mulighetene for gjensidig faglig informasjon, diskusjon, forberedende arbeid til de nordiske konferansene og dessuten å kunne gi støtte til forskningspolitiske aksjoner som har til oppgave å fremme kvinneforskningen i Norden. De utfylte skjemaene vil oppbevares i et arkiv som til enhver tid befinner seg hos kontaktpersonen for forskningsgruppe 02 i hvert av landene. Dessuten er planen å sende medlemmene av gruppen en ajourført liste før hver nordiske kongress. Skjemaet sendes både til studenter og ferdigutdannede samfunnsvitere.

Navn:

Adresse:

Tlf:

Arbeids plass/institusjonstilknytning:

Fagutdanning:

Underviser du innen temaet kvinner og samfunn?

(Skriv kort om tittel, litteratur, evt. legg ved pensumliste og kursplan) (Benytt ekstra ark om nødvendig).

Har du et forskningsprosjekt innen temaet kvinner og samfunn? (Skriv kort om tema, metoder, omfang av prosjektet, finansiering, publikasjoner fra prosjektet. Benytt ekstra ark om nødvendig).

Returner skjemaet i utfylt stand til kontaktkvinnen i ditt land.

Massemedia og Likestilling.

Nordisk Ministerråd, som er de nordiske regjeringers samarbeidsorgan har i 1977 igangsatt prosjektet "Masse-media og likestilling".

Hensikten med prosjektet er:

1. Gi en oversikt over avsluttet og pågående forskning om emnet massemedia og likestilling i Norden.
2. Gjøre en vurdering av forskningsresultatene med henblikk på å klarlegge behovet for videre forskning, og grunnlaget for praktisk arbeid for å fremme likestilling gjennom massemedia.

Til å gjennomføre prosjektet, er ansatt cand.phil. Lissi Mai Ørvad Andersen og cand.phil. Elsebeth Korsgaard, begge Århus. Prosjektets styringsgruppe utgjøres av Nordisk kontaktgruppe for likestillingsspørsmål, som består av de nordiske regjeringers kontaktmenn i likestillingssaker, supplert av l. Amanuensis Anita Werner, Oslo og Lic.merc. Preben Sepstrup, Århus.

Forskere, eller andre, som har bidrag til feltet, bees henvende seg til de to prosjektetansvarlig i Århus,

Adressen er:

Lissi Ørvad Andersen
Elsebeth Korsgaard
Nordisk Institut
Niels Juehlsgade 84
8200 Århus N.

308
Depotbiblioteket

h030 08 085